

af aktieavance f.eks. som følge af fremførte aktietab.

Efter selskabsskattelovens § 32, stk. 11, kan der opnås lempelse for den skat, der kunne være pålagt datterselskabet af fortjeneste på aktivet eller passivet, hvis det var afstået på samme tidspunkt. Nedslaget er maksimeret til den danske skat på indkomsten. Fradraget for aktieindkomsten nedsætter den maksimale lempelse for datterselskabets skatter.

Til nr. 37

Ændringsforslaget træder i stedet for ændringsforslag nr. 24 i udvalgets betænkning.

Ved opgørelsen af overgangssaldoen opgøres for noterede aktier det beløb, der fremkommer ved at fratække aktiernes anskaffelsessum i den skattepligtiges andel af selskabets regnskabsmæssige egenkapital ved udløbet af regnskabsåret 2006, jf. forslaget til aktieavancebeskatningslovens § 45 A, stk. 4.

Ved ændringsforslag nr. 24 er der ved den foreslåede indsættelse af et 2. pkt. i bestemmelsen indført mulighed for at forhøje overgangssaldoen, hvis det selskab, hvori den skattepligtige ejede aktier pr. 1. januar 2007, ved aflæggelsen af årsregnskabet for 2007 ændrer regnskabspraksis og opskriver aktiver, der indgik i selskabets balance for regnskabsåret 2006.

Ved en sådan opskrivning skal et beløb svarende til opskrivningsbeløbet efter årsregnskabslovens bestemmelser indregnes som en reserve under selskabets egenkapital. Denne reserve formindskes imidlertid, i det omfang de opskrevne aktiver er forbundet med udskudt skat, der skal hensættes.

Da det således ikke er det fulde opskrivningsbeløb, der posteres som en del af egenkapitalen, hvis de opskrevne aktiver er forbundet med udskudt skat, bør den skattepligtige alene kunne forhøje sin overgangssaldo med sin forholdsmæssige del af de foretagne opskrivninger fra regnet den udskudte skat, der hviler på opskrivningsbeløbet.

Til nr. 38

Ændringsforslaget træder i stedet for ændringsforslag nr. 28 i udvalgets betænkning.

Ændringsforslag nr. 28 i betænkningen fastsætter »indgangsværdier« for medregning af aktier ved opgørelsen af renteloftet.

Det præciseres, at det er den regnskabsmæssige indre værdi af aktierne i selskabet – og ikke den værdi, som aktierne er optaget til i regnskabet for det selskab, som ejer aktierne – der skal anvendes.